

Na podlagi drugega odstavka 11. člena Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14), tretjega odstavka 41. člena Akta o organizaciji in sistematizaciji delovnih mest v Finančni upravi RS, št. 010-33/2014-1, z dne 16. 7. 2014 ter drugega odstavka 13. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11, 32/12, 94/12, 101/13, 111/13, 25/14, 40/14, 90/14, 91/15 in 63/16), izdajam

NAVODILO O ZAVAROVANJU CARINSKEGA DOLGA, št. 7/2017

1. To navodilo opredeljuje, kdaj je treba predložiti zavarovanje, določa postopek ter pogoje za izdajo dovoljenja za uporabo splošnega zavarovanja, znižanje ali opustitev zavarovanja, ter način določanja in spremljanja referenčnega zneska.
2. To navodilo se uporablja skupaj z usmeritvami EU o zavarovanju morebitnega ali nastalega carinskega dolga, navodili FURS, ki urejajo carinske postopke in začasno hrambo ter navodilom, ki ureja izdajanje carinskih odločb na podlagi zahtevka.

PРАВNA PODLAGA

3. Pravna podlaga je v naslednjih predpisih:
 - Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o Carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10. 10. 2013 z vsemi spremembami), v nadaljevanju: CZU;
 - Izvedbena uredba komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L 343, 29. 12. 2015 z vsemi spremembami), v nadaljevanju: IU;
 - Delegirana uredba komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L 343, 29. 12. 2015 z vsemi spremembami), v nadaljevanju: DU;
 - Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/341 z dne 17. decembra 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo, in o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 (UL L 69, 15. 3. 2016), v nadaljevanju: TDA;
 - Uredba o določitvi finančnih uradov Finančne uprave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 57/14, 92/14 in 80/16);
 - Zakon o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije (Uradni list RS, št. 32/16), v nadaljevanju: ZICZEU;
 - Pravilnik o izpolnjevanju enotne upravne listine, elektronskem poslovanju s Finančno upravo Republike Slovenije in o drugih obrazcih, ki se uporabljajo pri izvajanju carinskih formalnosti (Uradni list RS, št. 50/16), v nadaljevanju: Pravilnik EUL;
 - Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14 in 90/15), v nadaljevanju: ZDDV-1;
 - Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16 in 86/16), nadaljevanju: PZDDV-1;
 - Zakon o trošarinah (Uradni list RS, št. 47/16), v nadaljevanju: ZTro-1;
 - Pravilnik o izvajanju Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 62/16 in 67/16 – popr.), v nadaljevanju: ZTro-1;
 - Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15 in 63/16), v nadaljevanju: ZDavP-2;
 - Pravilnik o izvajanju Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 141/06, 46/07, 102/07, 28/09, 101/11, 24/12, 32/12 – ZDavP-2E, 19/13, 45/14, 97/14, 39/15, 40/16 in 85/16), v nadaljevanju: PZdavP-2.

OPREDELITEV IZRAZOV

4. Urad izdajatelj je urad, pristojen za izdajo dovoljenja za uporabo splošnega zavarovanja in znižanja ali opustitev zavarovanja. Urad izdajatelj je Finančni urad Nova Gorica.
5. Urad zavarovanja je urad, kjer se predloži zavarovanje (člen 151 IU). Urad zavarovanja je Generalni finančni urad.
6. Krajevni urad je urad, pristojen za nadzor nad krajem, kjer ima vložnik zahtevka sedež oz. kjer je vpisan v davčni register.
7. Splošno zavarovanje je zavarovanje, ki krije znesek dajatev, ki ustreza carinskemu dolgu, v zvezi z dvema ali več operacijami, deklaracijami ali carinskimi postopki (člen 89 (5) CZU).
8. Znesek dajatev je znesek, ki vključuje uvozne dajatve (carino) in druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu blaga.
9. Druge dajatve so DDV, trošarina, DMV, dodatni DMV in druge dajatve, ki se pobirajo ob uvozu, razen carina.
10. Referenčni znesek je znesek zavarovanja v višini, ki je enaka natančnemu znesku uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu in drugih dajatev, kadar se navedeni znesek lahko z gotovostjo določi v trenutku zahteve po zavarovanju. V primerih, ko ni mogoče natančno določiti zneska, se ta določi v višini najvišjega zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu ali drugih dajatev, ki so ali bodo lahko nastale (člen 90 (1) CZU). V primeru, da se predloži splošno zavarovanje za znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev, katerih znesek se časovno spreminja, se ta določi v višini, ki v vsakem trenutku omogoči pokritje zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev (člen 90 (2) CZU).

NALOGE POSAMEZNIH NOTRANJE ORGANIZACIJSKIH ENOT

11. Naloga urada izdajatelja so:
 - sprejem zahtevkov in izdaja dovoljenj za splošno zavarovanje;
 - formalna in vsebinska obravnava zahtevkov ter preverjanje meril in pogojev;
 - vnos podatkov v IT aplikacijo (od evidentiranja zahtevka do izdaje dovoljenja);
 - sodelovanje s krajevnim uradom v postopku pred izdajo dovoljenja;
 - določitev referenčnega zneska;
 - priprava načrta spremljanja imetnikov dovoljenj za splošno zavarovanje vključno z načrtom spremljanja zavarovanja (razen v primeru, ko je imetnik dovoljenja za splošno zavarovanje ob enem imetnik dovoljenja za AEO ali imetnik drugega dovoljenja za poenostavitve – v tem primeru načrt spremljanja pripravi FU Ljubljana oz. FU Celje, ki je urad izdajatelj zadevnega dovoljenja), obrazec načrta spremljanja je dostopen na intranetni strani FURS, zavihek Carina;
 - sodelovanje pri pripravi letnega načrta naknadnih kontrol ter spremljanje izvajanja naknadnih kontrol imetnikov dovoljenj;
 - nudenje informacij gospodarskim subjektom v zvezi s postopkom.
12. Naloga urada zavarovanja se izvajajo v okviru Uprave za računovodstvo in izvršbo (URI). Te naloge so:
 - sprejem in evidentiranje instrumentov zavarovanja;
 - dodelitev referenčne številke zavarovanja (GRN);
 - dodelitev dostopne kode, povezane z referenčno številko zavarovanja in dodatnih dostopnih kod;
 - izdaja in podaljšanje potrdil o zavarovanju TC31/TC33;
 - preklic in vračilo instrumentov zavarovanja;

- opravljanje prenosa zneska uvozne dajatve v okviru vzajemne pomoči med carinskimi organi DČ (člen 153 IU);
- finančno preverjanje vložnika zahtevka.

13. Naloge krajevnega urada so:

- preverjanje določenih pogojev in meril pri vložniku zahtevka v sodelovanju z uradom izdajateljem;
- sodelovanje z uradom izdajateljem pri pripravi načrta spremljanja za imetnika dovoljenja iz svoje krajevne pristojnosti;
- izvajanje nadzora nad ustrezno višino referenčnega zneska imetnikov dovoljenja iz svoje krajevne pristojnosti.

14. Naloge nacionalne kontaktne točke za področje zavarovanj se izvajajo v okviru Uprave za carine. Te naloge so:

- izvajanje posvetovalnega postopka s carinskim organom v drugi državi članici pred izdajo dovoljenja vključno z izvajanjem posvetovanja v prehodnem obdobju (do vzpostavitve sistema upravljanja zavarovanj) v zvezi z razdelitvijo referenčnega zneska med državami članicami (8. člen TDU);
- pridobitev vseh potrebnih podatkov za vnos ustreznega dela referenčnega zneska v SIGMS.

OBVEZNOST PREDLOŽITVE ZAVAROVANJA

Splošno

15. Carinski organ lahko v zvezi z določenim blagom ali določeno deklaracijo zahteva predložitev samo enega zavarovanja.

Zavarovanje, predloženo za določeno deklaracijo, velja za znesek dajatev v zvezi z vsem blagom, ki je zajeto ali se prepusti z navedeno deklaracijo, ne glede na to, ali je navedena deklaracija pravilna ali ne. To pomeni, da zavarovanje pokriva tudi neprijavljeno ali nepravilno prijavljeno blago v pošiljki ali deklaraciji, za katero je predloženo.

Če zavarovanje ni bilo sproščeno, se lahko v okviru zavarovanega zneska uporabi tudi za izterjavo zneska dajatev, obračunanega v okviru kontrole po prepustitvi blaga.

Oseba, ki je dolžna predložiti zavarovanje

16. Zavarovanje mora predložiti dolžnik ali oseba, ki lahko postane dolžnik.

Carinski organ lahko dovoli, da zavarovanje predloži oseba, ki ni oseba, od katere se zavarovanje zahteva. Navedeno pomeni, da lahko zavarovanje, vključno s splošnim zavarovanjem, predloži tretja oseba, ki ni carinski dolžnik (npr. špediter).

Obvezno in neobvezno zavarovanje

17. Predložitev zavarovanja je obvezna, kadar je zavarovanje določeno kot pogoj za pridobitev določenega carinskega dovoljenja (npr. dovoljenje za odlog plačila v skladu s členom 110 CZU) ali za uporabo carinskega postopka (npr. tranzitni postopek).

Kadar carinski organ za posamezen carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno (npr. tranzit, carinsko skladiščenje), zahteva predložitev zavarovanja, se navedeno blago prepusti v zadevni postopek šele po predložitvi zavarovanja. Prav tako velja, da je v primeru, kadar zaradi dajanja blaga v carinski postopek nastane carinski dolg (npr. pri sprostitvi v prosti promet), prepustitev blaga pogojena s plačilom ali s predložitvijo zavarovanja za kritje navedenega dolga.

V navedenih primerih se lahko predloži splošno zavarovanje v skladu s členom 95 CZU. Predložitev zavarovanja ni potrebna, če zadevna oseba pridobi dovoljenje za opustitev zavarovanja.

Obveznost in način predložitve zavarovanja je podrobneje opredeljena v posameznih navodilih, ki urejajo določeni carinski postopek ali operacijo (aktivno oplemenitenje, začasni uvoz, carinsko skladiščenje, posebna raba, tranzitni postopek oziroma začasna hramba).

18. Kadar predložitev zavarovanja ni obvezna, lahko v skladu s členom 91 CZU carinski organ vseeno zahteva predložitev zavarovanja, ki krije uvozne in druge dajatve, če meni, da znesek dajatev v predpisanem roku ne bo plačan. Navedeno pride v poštev, kadar konkretne okoliščine kažejo na neplačilo dolga (preteklo neizpolnjevanje obveznosti, oseba je carinski ali davčni dolžnik, ipd.).
19. Carinski organ lahko v skladu s členom 112 CZU dolžniku poleg odloga odobri še druge plačilne olajšave, pod pogojem, da predloži zavarovanje. V poštev pride možnost obročnega plačevanja, v skladu s 103. členom ZDavP-2.

Zavarovanje je obvezno tudi v primeru zadržanja izvršitve odločbe v primeru vložene pritožbe v skladu s členom 45 CZU.

Vendar lahko v primeru obročnega plačevanja oziroma zdržanja izvršitve odločbe carinski organ opusti zahtevo po zavarovanju, kadar ugotovi, da bi dolžniku takšna zahteva povzročila resne ekonomske ali socialne težave. Opustitev zavarovanja mora biti ustrezno obrazložena in dokumentirana v spisu zadeve (dokazila o finančnih razmerah dolžnika).

Oblika zavarovanja (Instrumenti zavarovanja)

20. Zavarovanje se lahko predloži v eni izmed naslednjih oblik:
 - z gotovinskim depozitom,
 - z izjavo poroka (npr. v obliki bančne garancije ali garantnega pisma),
 - z drugo obliko zavarovanja v skladu s 117. členom ZDavP-2.

V okviru postopka tranzita Unije se lahko splošno zavarovanje predloži le v obliki izjave poroka.

21. Instrument zavarovanja se predloži pri uradu zavarovanja.

V postopku v zvezi z instrumentom zavarovanja ravna urad zavarovanja v skladu z navodilom, ki ureja postopke upravljanja z instrumenti zavarovanja za zavarovanje plačila carinske in trošarinske obveznosti, ki se vodijo v SIGMS.

Višina zavarovanja

22. Predloženo zavarovanje krije dajatve, ki so nastale (nastali carinski dolg) in/ali dajatve, ki lahko nastanejo (morebitni carinski dolg) ter obresti in stroške postopka.
23. Kadar se znesek zavarovanja lahko z gotovostjo določi v trenutku zahteve po zavarovanju (npr. dolg obračunan z upravno odločbo, nastali dolg pri sprostitvi v prosti promet), se znesek zavarovanja določi v višini, ki je enaka natančnemu znesku dajatev.
24. Kadar natančnega zneska ni mogoče določiti, se zavarovanje določi v višini, ki je po oceni carinskega organa enaka najvišjemu znesku dajatev, ki so (nastali dolg) ali bodo lahko nastale (morebitni dolg).
25. Kadar se predloži splošno zavarovanje za znesek dajatev, ki se časovno spreminja, se znesek zavarovanja določi v višini, ki v vsakem trenutku omogoča pokritje zneska dajatev, razen če je odobreno znižanje ali opustitev zavarovanja.

Podrobnejša pravila za določitev referenčnega zneska in primeri izračuna so opredeljeni v 47. - 52. točki tega navodila.

26. Kadar carinski organ zahteva predložitev zavarovanja za morebitni carinski dolg za blago dano v posebni postopek (razen tranzita) ali začasno hrambo, to zavarovanje praviloma krije samo znesek uvoznih dajatev (carino). Navedeno se upošteva pri določanju višine referenčnega zneska

zavarovanja. Takšno zavarovanje velja samo v Republiki Sloveniji in se ne sme uporabiti v drugih državah članicah.

Carinski organ lahko v skladu s petim odstavkom 157. člena PZDDV-1 zahteva zavarovanje v višini, ki krije tudi DDV, kadar preteklo ravnanje oz. konkretne okoliščine poslovanja subjekta kažejo na verjetnost neplačila dolga.

Opustitev zavarovanja na podlagi CZU

27. Predložitev zavarovanja se v skladu z 89/7. členom oziroma 89/8. členom CZU ne zahteva:
- od držav, regionalnih in lokalnih oblasti ali drugih teles v pristojnosti javnega prava v zvezi z dejavnostmi, ki jih opravljajo kot javni organi,
 - za blago, ki se prevaža po Renu, vodnih poteh Rena, po Donavi ali vodnih poteh Donave;
 - za blago, ki se prenaša po transportnih napeljavah;
 - v posebnih primerih, naštetih v 81. členu DU, ko je blago dano v postopek začasnega uvoza (npr. ustna deklaracija ali dejanje, ki se šteje za deklaracijo);
 - za blago v postopku tranzita Unije, za katerega se uporablja poenostavitev iz točke (e) 233/4. člena CZU in se prevaža po morju ali zraku med pristanišči ali letališči Unije (elektronska prevozna listina kot tranzitna deklaracija).

SPLOŠNO ZAVAROVANJE

Pogoji za pridobitev dovoljenja za uporabo splošnega zavarovanja

28. Carinski organ lahko na podlagi zahtevka dovoli predložitev splošnega zavarovanja. Pogoji za izdajo dovoljenja so določeni v členu 95 CZU in sicer:
- a) vložnik zahtevka ima sedež na carinskem območju Unije;
 - b) vložnik zahtevka izpolnjuje merila iz člena 39 (a) CZU - odsotnost hujših ali ponavljajočih se kršitev carinske zakonodaje in davčnih predpisov ter odsotnost hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarsko dejavnostjo vložnika;
 - c) vložnik zahtevka je redni uporabnik zadevnih carinskih postopkov ali upravljalec prostorov za začasno hrambo ali izpolnjuje merila člena 39 (d) CZU v zvezi s praktičnimi standardi usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti.
29. Preverjanje pogojev je opredeljeno v navodilu, ki ureja status pooblaščenega gospodarskega subjekta (AEO).

V primeru, da je vložnik zahtevka za izdajo dovoljenja za splošno zavarovanje že imetnik dovoljenja AEOC, se šteje, da so zgoraj navedeni pogoji za izdajo dovoljenja izpolnjeni. V primeru, da je vložnik zahtevka imetnik dovoljenja AEOS, se šteje, da vložnik zahtevka izpolnjuje pogoja iz točke a) in b) 95. člena CZU.

Vložitev zahtevka in izdaja dovoljenja za splošno zavarovanje

30. Zahtevek se vložijo pri Finančnem uradu Nova Gorica na obrazcu iz priloge 1 tega navodila. O vložitvi zahtevka urad izdajatelj preko EDS obvesti tudi urad zavarovanja.
31. Postopek izdaje dovoljenja poteka v skladu z navodilom, ki ureja izdajanje carinskih odločb na podlagi zahtevka.
32. Urad izdajatelj po prejemu popolnega zahtevka za izdajo ali spremembo dovoljenja pošlje preko EDS zahtevo krajevni urad za podajo mnenja glede višine referenčnega zneska ter, da preveri razpoložljive carinske evidence o vložniku zahtevka, ustrezno vodenje evidenc ter način nadzora referenčnega zneska.

33. V primeru vložitve zahtevka za odobritev zmanjšanja zneska splošnega zavarovanja na 50%, 30% ali 0% dela referenčnega zneska za posebne postopke vključno s tranzitom in začasno hrambo, urad izdajatelj preveri tudi izpolnjevanje pogojev iz člena 84 DU. Kot pripomoček v postopku preverjanja se uporablja in izpolnjuje tabela preverjanja iz priloge 2 tega navodila. Urad izdajatelj da nalogo krajevni uradu, v kateri natančno določi, katere pogoje mora preveriti krajevni urad. Krajevni urad o rezultatih preverjanja izpolni tabelo preverjanja, jo uvrsti v zadevo ter nalogo zaključi.
34. V primeru, da vložnik zahtevka zaprosi za uporabo splošnega zavarovanja za izvajanje drugih postopkov, razen tranzitnih operacij, tudi/samo v drugi državi članici Unije, urad izdajatelj preko UC kot nacionalne kontaktne točke posreduje določene podatke iz zahtevka sodelujoči državi članici v posvetovanje, predvsem z namenom ustrezne razdelitve referenčnega zneska med državami članicami.
35. V skladu z vložnikovim zahtevkom lahko urad izdajatelj izda eno ali več dovoljenj za splošno zavarovanje. Pri tem se upošteva naslednje:
- način spremljanja referenčnega zneska v skladu s členom 157 IU,
 - število in vsebina zahtevka,
 - geografska veljavnost zavarovanja,
 - oblika zavarovanja,
 - znižanje zavarovanja za posamezne postopke.
36. Urad izdajatelj pred izdajo dovoljenja preveri, če so izpolnjeni pogoji za dovoljenje za splošno zavarovanje ter dovoljenje izda v okviru IT aplikacije.

O izdaji dovoljenja urad izdajatelj obvesti urad zavarovanja in krajevni urad.

Začetek uporabe in geografska veljavnost dovoljenja

37. Dovoljenje se začne uporabljati z dnem sprejema in evidentiranja instrumenta zavarovanja pri uradu zavarovanja in pridobitvijo referenčne številke zavarovanja (GRN).
38. V primeru, da je izdano dovoljenje za splošno zavarovanje (razen za tranzit) v drugi državi članici, uporabljalo pa se bo tudi v Sloveniji, mora nacionalna kontaktna točka od druge države članice pridobiti vse podatke, ki so obvezni za evidentiranje zavarovanja v SIGMS, kot so: osnovni podatki o predlagatelju zavarovanja in o poroku ter o korespondentu poroka v Sloveniji, znesek zavarovanja v korist Republike Slovenije, višina dela referenčnega zneska, postopke, za katere je predloženo predmetno zavarovanje v Sloveniji, in datum odobritve izjave poroka oz. sprejema instrumenta zavarovanja. V ta namen mora nacionalna kontaktna točka pridobiti kopijo izjave poroka ali informacijo o gotovinskem pologu, v primeru splošnega zavarovanja pa tudi kopijo dovoljenja za splošno zavarovanje. Urad zavarovanja na podlagi prejete dokumentacije instrument zavarovanja evidentira v SIGMS, določi GRN in eno ali več dodatnih dostopnih kod za uporabo s strani predlagatelja zavarovanja.
39. V primeru, da se zavarovanje nastalega carinskega dolga oziroma morebitnega carinskega dolga v začasni hrambi in v posebnih postopkih, razen v postopku tranzita, uporabi tudi v drugih državah članicah, je dovoljenje v tem delu veljavno v vseh zadevnih državah članicah (člen 26 CZU). V tem primeru se preko nacionalne kontaktne točke posreduje podatke zadevni državi članici.
40. Zavarovanje morebitnega carinskega dolga v postopku tranzita je veljavno v vseh državah članicah EU in državah pogodbenicah Konvencije o skupnem tranzitnem postopku, ki so navedene v dovoljenju.

DOLOČITEV VIŠINE REFERENČNEGA ZNESKA

Splošno

41. Znesek splošnega zavarovanja je enak referenčnemu znesku, razen če se znesek splošnega zavarovanja zmanjša v skladu s členom 158 IU.
42. Referenčni znesek je zaradi različnega načina upravljanja zavarovanja lahko sestavljen iz različnih delov referenčnih zneskov v skladu s 155. členom IU.

Z namenom ustrezne registracije oziroma evidentiranja zavarovanja v garancijski sistem (SIGMS), se referenčni znesek razdeli glede na način spremljanja referenčnega zneska, opredeljen v 157. členu IU. Če zavarovanje krije različne carinske postopke ali operacije, se v SIGMS evidentira tako, da pridobi več GRN-jev, in sicer:

- GRN za postopek tranzita Unije/skupni tranzitni postopek;
- GRN za začasno hrambo in/ali posebne postopke (razen tranzita);
- GRN za sprostitev v prosti promet, vključno s posebno rabo.

43. Referenčni znesek mora v vsakem trenutku pokriti zneske carinskega dolga in drugih dajatev, vključno z DDV (če se zahteva), ki so ali lahko nastanejo v zvezi z blagom, ki je dano v določen postopek ali začasno hrambo.
44. Referenčni znesek določi urad izdajatelj v sodelovanju z osebo, od katere se zahteva predložitev zavarovanja ter ob upoštevanju mnenja krajevnega urada.
45. V dovoljenju se posebej določi višino dela referenčnega zneska za zavarovanje morebitnega dolga in višino dela referenčnega zneska za zavarovanje nastalega dolga.

Prav tako se v dovoljenju določi obveznost in način spremljanja referenčnega zneska s strani osebe, ki predloži zavarovanje.

46. Urad izdajatelj pregleda referenčni znesek na lastno pobudo, na pobudo krajevnega urada ali na zahtevo osebe, od katere se zahteva predložitev zavarovanja, in ga po potrebi prilagodi, tako da spremeni dovoljenje za splošno zavarovanje.

Določitev referenčnega zneska za nastali dolg

47. Kadar se zavaruje nastali dolg, tisti del referenčnega zneska, ki krije znesek dajatev, ki so nastale, ustreza znesku plačljivih dajatev.
48. Višina dela referenčnega zneska za zavarovanje nastalega carinskega dolga v postopku sprostitev v prosti promet se določi na osnovi podatkov o nastalem carinskem dolgu vložnika zahtevka v preteklih 12 mesecih pri sprostitvi v prosti promet blaga iste vrste in oceni prometa vložnika zahtevka v prihodnje na osnovi komercialnih listin. Pri tem se upošteva tudi dovoljenje za odlog plačila, če ga vložnik zahtevka ima.

Določitev referenčnega zneska za morebitni dolg

49. Kadar se zavaruje morebitni dolg, del referenčnega zneska, ki krije znesek dajatev, ki bi lahko nastale, ustreza znesku, izračunanem na naslednji način:
 - pri izračunu se upoštevajo najvišje stopnje dajatev, ki se uporabljajo za blago te vrste (ni potrebno, da se blago uvršča v enako tarifno številko), in najvišje stopnje drugih dajatev v zvezi z uvozom ali izvozom blaga te vrste v Republiki Sloveniji (če se zavarovanje za druge dajatve (npr. DDV)

zahteva). Če gre za raznovrstno blago ali blaga ni možno uvrstiti v carinsko tarifo, se upoštevajo povprečne stopnje dajatev. Kadar carinski organ zahteva predložitev zavarovanja za morebitni carinski dolg za blago dano v posebni postopek (razen tranzita) ali začasno hrambo, se v to zavarovanje praviloma v skladu s petim odstavkom 157. člena PZDDV-1 ne vračuna zneska DDV.

- Znesek se določi v zvezi s posamezno carinsko deklaracijo ali deklaracijo za začasno hrambo, za katero se predloži zavarovanje (se nanaša na en MRN) v obdobju med dajanjem blaga v zadevni carinski postopek ali v začasno hrambo in trenutkom, ko je navedeni postopek zaključen ali se je končal nadzor blaga za posebno rabo ali začasna hramba.
- Če teh informacij ni na voljo, se ta znesek v skladu s 155/3. členom IU določi na 10 000 EUR za vsako deklaracijo.

50. Pri določanju referenčnega zneska se upoštevajo naslednji elementi in podatki, ki jih poda vložnik zahtevka:

- vrednost blaga, danega v postopek (dejanska ali ocenjena),
- stopnje dajatev za zadevno blago ter
- rok za zaključek posebnega postopka (če je zavarovanje dano za posebne postopke).

Upoštevajo se podatki za blago, dano v zadevne carinske postopke ali začasno hrambo v preteklih 12 mesecih, in ocene o količini načrtovanih operacij, navedeni med drugim v komercialni dokumentaciji in poslovnih knjigah osebe, od katere se zahteva predložitev zavarovanja.

V primeru, da ni zgodovinskih podatkov za zadnjih 12 mesecev, potrebnih za določitev zneska, se zneski določijo na podlagi krajšega (dejanskega) obdobja poslovanja ali na osnovi ocene poslovanja vložnika zahtevka v prihodnjih 12 mesecih.

51. Pri določitvi dela referenčnega zneska po posameznem postopku se upošteva tudi referenčni znesek, ki je/bo vložniku zahtevka določen v dovoljenjih za začasno hrambo in posebne postopke, razen tranzita.

52. Primeri določitve referenčnega zneska za posebne postopke in začasno hrambo so določeni v prilogi 3 tega navodila.

SPLOŠNO ZAVAROVANJE Z ZNIŽANIM ZNESKOM ALI OPUSTITEV ZAVAROVANJA

Nastali dolg

53. V primeru predložitve splošnega zavarovanja za zavarovanje nastalega carinskega dolga se znesek zavarovanja lahko zmanjša na 30% dela referenčnega zneska.

54. Navedeno zmanjšanje lahko v skladu s 95/3. členom CZU uveljavlja le AEOC in sicer tako, da v zahtevku za izdajo dovoljenja za splošno zavarovanje ustrezno označi, da želi zmanjšanje zneska zavarovanja (obkroži DA).

Dodatnih pogojev za osebo, ki je AEOC, ni predvidenih. Oseba, ki nima navedenega statusa, ne more uveljavljati navedenega znižanja.

Morebitni dolg

55. V primeru predložitve splošnega zavarovanja za zavarovanje carinskega dolga, ki bi lahko nastal, se lahko v skladu s členom 158/1 IU na podlagi zahtevka odobri uporaba splošnega zavarovanja z znižanim zneskom na 50% (dopolnilni obrazec - priloga 1A) oziroma 30% (dopolnilni obrazec - Priloga 1B) dela referenčnega zneska ali opustitev zavarovanja (dopolnilni obrazec - priloga 1C) pod pogojem, da vložnik zahtevka izpolnjuje pogoje, določene v 84. členu DU.

56. Za navedeno zmanjšanje/opustitev zavarovanja lahko zaprosi katerakoli oseba, saj pridobitev dovoljenja ni pogojena s pridobitvijo statusa AEO.

57. Zmanjšanje zneska splošnega zavarovanja na **50% dela** referenčnega zneska se odobri, če so izpolnjeni spodaj navedeni pogoji:

- a) vložnik vzdržuje računovodski sistem, ki je skladen s splošno sprejetimi računovodskimi načeli, veljavnimi v državi članici, v kateri se vodi knjigovodstvo, omogoča carinsko kontrolo na podlagi revizije in vodi evidenco podatkov, ki zagotavljajo revizijsko sled od trenutka, ko je podatek vnesen v spis;
- b) vložnik ima upravno organizacijo, ki ustreza vrsti in obsegu poslovanja ter upravljanju pretoka blaga, njena notranja kontrola pa je sposobna preprečiti, odkriti, in popraviti napake ter preprečiti in odkriti nezakonite ali nepravilne transakcije;
- c) vložnik ni v stečajnem postopku;
- d) v zadnjih treh letih pred vložitvijo zahtevka je vložnik izpolnjeval svoje finančne obveznosti v zvezi s plačevanjem carinskih dajatev in vseh drugih dajatev, davkov ali taks, ki se pobirajo pri uvozu ali izvozu blaga ali v povezavi z njima;
- e) vložnik izkaže na podlagi evidenc in informacij, ki so na voljo za zadnja tri leta pred vložitvijo zahtevka, da ima zadostno finančno zmogljivost za izpolnjevanje svojih obveznosti in zavez glede na vrsto in obseg poslovanja, tudi tako, da nima čistega negativnega premoženja, razen če se to lahko pokrije;
- f) vložnik za del referenčnega zneska, ki ga ne krije zavarovanje, lahko izkaže, da razpolaga z zadostnimi finančnimi sredstvi za izpolnjevanje svojih obveznosti.

V primeru, da je vložnik zahtevka za izdajo dovoljenja za splošno zavarovanje AEOC ali AEOS, se šteje, da so zgoraj navedena merila za izdajo dovoljenja izpolnjena, razen pogoja pod f) točko (zadostna finančna sredstva).

58. Zmanjšanje zneska splošnega zavarovanja na **30% dela** referenčnega zneska se odobri, če vložnik zahtevka izpolnjuje pogoje za odobritev zmanjšanja zneska splošnega zavarovanja na 50% ter:

- g) vložnik zagotovi, da je zadevnim zaposlenim naročeno, naj obvestijo carinske organe, če se odkrijejo težave glede skladnosti, in vzpostavi postopke za obveščanje carinskih organov o takih težavah;
- h) vložnik za del referenčnega zneska, ki ga ne krije zavarovanje, lahko izkaže, da razpolaga z zadostnimi finančnimi sredstvi za izpolnjevanje svojih obveznosti.

V primeru, da je vložnik zahtevka za izdajo dovoljenja za splošno zavarovanje AEOC ali AEOS, se šteje, da so zgoraj navedena merila za izdajo dovoljenja izpolnjena, razen pogoja pod h) točko (zadostna finančna sredstva).

59. **Opustitev** splošnega zavarovanja se odobri, če vložnik zahtevka izpolnjuje pogoje za odobritev zmanjšanja zneska splošnega zavarovanja na 30% ter:

- i) vložnik omogoča carinskemu organu fizični dostop do svojih računovodskih sistemov in po potrebi do svojih trgovinskih in transportnih evidenc;
- j) vložnik ima logistični sistem, ki opredeljuje blago kot unijsko blago ali neunijsko blago in po potrebi navaja njegovo lokacijo;
- k) če je primerno, ima vložnik vzpostavljene zadovoljive postopke za ravnanje z licencami in dovoljenji, odobrenimi v skladu z ukrepi trgovinske politike ali trgovanjem s kmetijskimi proizvodi;
- l) vložnik ima vzpostavljene zadovoljive postopke za arhiviranje svojih evidenc in informacij ter varovanje pred izgubo informacij;
- m) vložnik ima vzpostavljene ustrezne varnostne ukrepe za zaščito računalniškega sistema vložnika pred vdorom nepooblaščenih oseb in za zaščito dokumentacije vložnika;

- n) vložnik za del referenčnega zneska, ki ga ne krije zavarovanje, lahko izkaže, da razpolaga z zadostnimi finančnimi sredstvi za izpolnjevanje svojih obveznosti.

V primeru, da je vložnik zahtevka za izdajo dovoljenja za splošno zavarovanje AEEO se šteje, da so zgoraj navedena merila za izdajo dovoljenja izpolnjena, razen pogoja pod n) točko (zadostna finančna sredstva). V primeru, da je vložnik zahtevka AEOS, se šteje, da so zgoraj navedena merila izpolnjena, razen pogojev pod točkama j) in n) (zadostna finančna sredstva).

Preverjanje izpolnjevanja finančnih pogojev

60. Preverjanje izpolnjevanja finančnih pogojev za izdajo dovoljenja za znižanje zneska zavarovanja na določen odstotek dela referenčnega zneska za morebitni dolg izvrši URI. Zahtevk za preverjanje se pošlje po elektronski pošti na naslov dajatve.fu@gov.si. URI odgovori v 15 delovnih dneh od prejema zahtevka za preverjanje. Finančni pogoji oziroma merila, njihova vsebina ter način pridobitve podatkov in vrednotenje so objavljeni na [spletni strani FURS](#).
61. Pri presojanju, ali vložnik zahtevka izkaže, da za del referenčnega zneska, ki ga ne krije zavarovanje, razpolaga z zadostnimi finančnimi sredstvi za izpolnjevanje svojih obveznosti, carinski organ po uradni dolžnosti pregleda in pridobi podatke, s katerimi razpolaga oz. so mu dostopni. Poleg tega se upoštevajo in ovrednotijo dokumenti in dokazila, ki jih predloži vložnik (npr. bilanca stanja, denarni tok, pismo banke ali druge finančne ustanove ali katerikoli drug dokument, s katerim oseba lahko izkaže zadostna finančna sredstva za izpolnjevanje svojih obveznosti.).
62. Preverjanje ostalih pogojev je opredeljeno v navodilu, ki ureja status pooblaščenega gospodarskega subjekta (AEO).
63. Končno odločitev o izpolnjevanju finančnih pogojev sprejme urad izdajatelj, ob upoštevanju mnenja URI ter presoje izpolnjevanja vsakega pogoja posamezno in vseh pogojev skupaj. Pri tem se upošteva tudi status pooblaščenega gospodarskega subjekta, pretekle izkušnje poslovanja s carinskim organom ter finančna izpostavljenost FURS v primeru neplačila nastalega dolga.

SPREMLJANJE REFERENČNEGA ZNESKA IN DRUGE OBVEZNOSTI IMETNIKA DOVOLJENJA (156. ČLEN IU)

64. Imetnik dovoljenja izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz dovoljenja za splošno zavarovanje.

Imetnik dovoljenja mora nemudoma obvestiti urad izdajatelj (tj. Finančni urad Nova Gorica) o vseh dejavnikih, ki so se pojavili po izdaji dovoljenja in bi utegnili vplivati na njegovo nadaljnje izvajanje ali vsebino (člen 23 (2) CZU).

65. Imetnik dovoljenja mora zagotoviti, da znesek dajatev v zvezi z uvozom ali izvozom blaga, ki naj bi se pokrile z zavarovanjem ter so ali lahko postanejo plačljive, ne preseže referenčnega zneska.
66. Imetnik dovoljenja mora obvestiti urad izdajatelj, ko višina referenčnega zneska ne zadostuje več za kritje njegovih operacij. V tem primeru mora imetnik dovoljenja prilagoditi obseg poslovanja oziroma pri uradu izdajatelju zaprositi za spremembo dovoljenja tako, da se poviša referenčni znesek. V primeru spremembe dovoljenja je potrebno pri uradu zavarovanja predložiti dodatno zavarovanje v ustrezni višini. S poslovanjem v povečanem obsegu lahko nadaljuje šele po prilagoditvi referenčnega zneska.
67. Imetnik dovoljenja mora voditi evidence, iz katerih je razvidna višina nastalega ali morebitnega dolga (izračunana ali ocenjena višina) v vsakem trenutku in ki mu omogočajo, da ne prekorači referenčnega zneska.

V primeru, da je del referenčnega zneska nadzorovan na osnovi vsake transakcije preko nacionalnega sistema (SIGMS), se lahko opusti vodenje evidenc o referenčnem znesku. To ne velja za tranzit, saj se v primeru uporabe pomožnega postopka ne nadzira referenčnega zneska preko sistema SINCTS. V tem primeru mora imetnik dovoljenja preveriti razpoložljivi znesek na podlagi svojih evidenc.

Evidence, ki jih vodi imetnik dovoljenja, so predpisane v navodilih za posebne postopke oziroma začasno hrambo. Poleg vseh zahtevanih podatkov mora evidenca za vsak posebni postopek, tranzit ali začasno hrambo vsebovati tudi višino morebitnega carinskega dolga za vsako deklaracijo/vnos posebej (izračunano ali ocenjeno višino). Kot ustrezna evidenca se štejejo obstoječi sistemi in evidence gospodarskega subjekta, če je iz njih mogoče pridobiti zahtevane podatke.

Če se ugotovi, da zaradi neustreznega spremljanja referenčnega zneska obveznost predložitve zadostnega zavarovanja v skladu z 211/3/c. členom CZU ni več izpolnjena, lahko carinski organ začasno zadrži, spremeni ali razveljavi dovoljenje za posebni postopek. O tem mora obvestiti Finančni urad Nova Gorica.

SPREMLJANJE REFERENČNEGA ZNESKA S STRANI CARINSKIH ORGANOV (157. ČLEN IU)

Splošno

68. Carinski organ mora v skladu z 89/6. členom CZU spremljati zavarovanje. Način spremljanja referenčnega zneska je odvisen od vrste carinskega postopka ali operacije.
69. Možni so naslednji trije načini spremljanja:
- v primeru sprostitev v prosti promet: za vsako carinsko deklaracijo v času dajanja blaga v postopek,
 - v primeru tranzitnega postopka: za vsako carinsko deklaracijo v času dajanja blaga v postopek, če se uporabi NCTS,
 - v primeru ostalih carinskih postopkov in operacij: z rednimi in ustreznimi revizijami (kontrolami).

Nadzor višine referenčnega zneska pri sprostitvi v prosti promet

70. Spremljanje dela referenčnega zneska, ki pokriva znesek dajatev v zvezi z uvozom blaga, ki bodo postale plačljive, za blago, sproščeno v prosti promet, se zagotovi za vsako carinsko deklaracijo v času dajanja blaga v postopek. Gre za transakcijski način spremljanja in velja za standardne carinske deklaracije. To pomeni, da se pred prepustitvijo blaga v postopek preveri obstoj, veljavnost in razpoložljivost zavarovanja. Če zavarovanje ni ustrezno, blaga ni možno prepustiti.
71. Ne glede na prejšnjo točko v primeru, kadar se uporablja poenostavitev iz 166. člena CZU (poenostavljena deklaracija), 182. člena CZU (vpis v evidence deklaranta) ali 185. člena CZU (samoocena), ter je predloženo splošno zavarovanje, prepustitev blaga ni pogojena s tem, da carinski organ spremlja zavarovanje na podlagi konkretne transakcije.

Če se blago sprost v prosti promet na podlagi poenostavljene deklaracije (166/2. člen CZU) ali vpisov v evidence deklaranta (182. člen CZU), se spremljanje zadevnega dela referenčnega zneska zagotovi na podlagi dopolnilnih deklaracij ali, če je primerno, na podlagi navedb, vnesenih v evidenco. V tem primeru se spremljanje zavarovanja vrši s preverjanjem (kontrola) po prepustitvi blaga v postopek, ali je bilo zavarovanje predloženo, veljavno in zadostno.

Nadzor višine referenčnega zneska pri tranzitnem postopku - NCTS

72. Spremljanje dela referenčnega zneska, ki pokriva znesek uvozne dajatve in drugih dajatev v zvezi z uvozom ali izvozom blaga, ki lahko postanejo plačljive, za blago, dano v postopek tranzita Unije, se z uporabo elektronskega sistema NCTS zagotovi za vsako carinsko deklaracijo v trenutku dajanja blaga v postopek.

Navedeno spremljanje se ne uporablja za blago, dano v postopek tranzita Unije, za katero se uporablja poenostavitev iz člena 233(4)(e) CZU (elektronska prevozna listina kot tranzitna deklaracija), če se carinska deklaracija ne obdela v elektronskem sistemu NCTS.

Nadzor višine referenčnega zneska v ostalih primerih – redne in ustrezne revizije (kontrolne)

73. Spremljanje dela referenčnega zneska, ki pokriva znesek dajatev v zvezi z uvozom ali izvozom blaga, ki naj bi se pokrile z zavarovanjem in bodo ali bi lahko nastale v okviru ostalih postopkov, se zagotovi z rednimi in ustreznimi revizijami, ki jih izvede krajevni urad.

74. Navedeni način spremljanja pride v poštev v naslednjih primerih:

- blago, dano v posebni postopek (razen tranzita) ali začasno hrambo;
- za blago v postopku tranzita Unije, in se prevažata po morju ali zraku med pristanišči ali letališči Unije, v primeru, ko je treba predložiti zavarovanje, razen če se uporabi poenostavitev iz točke (e) 233/4. člena CZU (elektronska prevozna listina kot tranzitna deklaracija);
- za blago, ki se prevažata po železnici, kadar se ne uporabi NCTS;
- za blago, sproščeno v prosti promet v okviru dovoljenja za samooceno (185. člen CZU).

75. Spremljanje referenčnega zneska v obliki izvajanja revizije (kontrolne) pomeni izvajanje naknadne kontrole, z namenom preverjanja, ali je bilo v času izvajanja carinskih postopkov predloženo veljavno in ustrezno zavarovanje.

Navedena kontrola ni namenjena preverjanju, ali je bil za vsako deklaracijo oz. operacijo konkretni znesek dajatev pravilno določen (z vidika upoštevanja pravil o carinski vrednosti, poreklu, ipd.) niti ugotavljanju, ali je znižanje zavarovanja ustrezno oziroma upravičeno.

76. Za kontrolo zavarovanja se lahko uporabi oziroma vpogleda v dokumentacijo in sisteme, ki jih uporablja imetnik dovoljenja.

Kadar se podatki o predloženem zavarovanju vpisujejo v deklaracijo, se lahko pregledajo tudi navedene deklaracije (z uporabo Qlick View).

Po potrebi se lahko izvede kontrola prostorov gospodarskega subjekta ali prostorov, kjer se blago nahaja oziroma hrani.

77. Zaradi ekonomičnosti postopka in enotne obravnave posameznega subjekta, se navedena kontrola referenčnega zneska izvaja v okviru oziroma skupaj z ostalimi planiranimi naknadnimi kontrolami dovoljenj. Poleg tega se pri izvajanju kontrole referenčnega zneska upoštevajo rezultati že izvedenih naknadnih kontrol.

78. Preverjanje referenčnega zneska se izvede 1x letno oziroma po potrebi (npr. sprememba dovoljenja, ugotovljene nepravilnosti v zvezi z postopkom, znatno povečan obseg poslovanja). Če gre za novonastali gospodarski subjekt ali je bilo osebi izdano novo dovoljenje in oseba nima preteklih izkušenj oziroma ni podatkov o preteklem poslovanju, se preverjanje izvede v roku 3 mesecev od izdaje dovoljenja za splošno zavarovanje.

V primeru, da je ugotovljen preizek referenčni znesek glede na obseg poslovanja oz. blaga, ki se nahaja v postopku, krajevni urad o teh ugotovitvah obvesti izdajatelja dovoljenja za splošno zavarovanje, ki postopa v skladu s 155/5. členom IU (pregled in prilagoditev referenčnega zneska).

VPISOVANJE PODATKOV O ZAVAROVANJU V CARINSKO DEKLARACIJO IN OBVEZNOSTI ODDELKOV ZA CARINJENJE

79. Kadar je v deklaraciji potrebno vpisati podatek o predloženem zavarovanju, se referenčna številka zavarovanja (GRN) vpiše v polje 44 EUL, v polje 47 EUL pa se navede način plačila »R«.
80. V primerih, ko je treba zavarovati morebitni carinski dolg (MCD) v okviru konkretne deklaracije (npr. protidampinške dajatve, odvzem vzorcev, standardna uvozna vrednost), carinik vpiše ta dolg v polje B EUL, pri čemer navede višino zneska, ki se zavaruje in št. predloženega zavarovanja (npr. MCD v višini 1050 €, zavarovan z GRN...).
81. Polje B EUL vsebuje skupni znesek MCD, ki bremeni zavarovanje iz polja 44 EUL. Ta znesek je enak seštevku zneskov, ki so vpisani pri posameznih postavkah blaga. MCD, ki izhaja iz poenostavljene carinske deklaracije, se izračuna za vse postavke v EUL in v celoti vpiše samo pri prvi postavki. V drugih primerih zavarovanja se znesek MCD vpiše pri posamezni postavki.
82. V fazi carinjenja pred prepustitvijo blaga, ko se ugotovi, da je potrebno zavarovati MCD, carinik vnese pri posamezni postavki v SIAIS podatke o vrsti in znesku MCD. V polju 47 EUL mora biti naveden način plačila »R«, sicer se GRN ne bo bremenil sistemsko za MCD iz polja B EUL.
83. Za izvajanje nalog v zvezi z zavarovanjem MCD je odgovoren oddelek za carinjenje na FU, kjer se carini blago, razen v primeru protidampinške oz. izravnalne dajatve. Oddelek izvaja naslednje naloge:
- bremenitev oz. razbremenitev zavarovanja preko polja B v SIAIS,
 - periodično (tedensko) spremljanje deklaracij, ki imajo v polju B evidentiran MCD in bremenijo instrument zavarovanja,
 - priprava predlogov za izdajo odločb o nastalem carinskem dolgu in njihovo posredovanje oddelkom, pristojnim za izdajo odmernih odločb,
 - preverjanje plačil oz. rokov za izvrševanje obveznosti.
84. V primeru, da je bil zavarovani MCD obračunan z odločbo, oddelek za carinjenje pridobi podatek o datumu plačila dolga od URI. Po pridobitvi podatka o plačilu carinski organ razbremeni zavarovanje preko polja B EUL z vpisom datuma plačila v ustrezen stolpec za razbremenitev.
85. Če obračunani dolg ni plačan v roku, URI pošlje zahtevek za unovčitev instrumenta zavarovanja.

IZDAJA POTRDIL O SPLOŠNEM ZAVAROVANJU (OPUSTITVI ZAVAROVANJA) ZA TRANZITNE POSTOPKE

86. V skladu z 19.1 točko Priloge 72-04 IU »Postopek neprekinjenega poslovanja za tranzit Unije« izda urad zavarovanja na podlagi izdanega dovoljenja in sprejetega instrumenta zavarovanja v dovoljenju določeno število potrdil o zavarovanju TC31/TC33, in sicer na obrazcu iz Poglavlja VI IU oziroma Poglavlja VII IU. Potrdilo se izpolni v skladu s Poglavljem VIII IU.
87. Na potrdilu o zavarovanju se poleg sklicne (evidenčne) številke zavarovanja (GRN), ki se vnese v polje 52 tranzitne deklaracije, nahaja tudi zaporedna številka potrdila.
88. V primeru vložitve tranzitne deklaracije v papirni obliki v določenih okoliščinah, opredeljenih v členu 291 IU, se v skladu z 19.1 točko priloge 72-04 na uradu odhoda predloži zadevno potrdilo.

89. Potrdila o zavarovanju (opustitvi zavarovanja) veljajo dve leti. Na zahtevo imetnika postopka lahko urad zavarovanja potrdilo podaljša za največ eno obdobje, ki ni daljše od dveh let. Po tem roku je treba izdati novo potrdilo. Pred podaljšanjem se preveri, ali je instrument zavarovanja še veljaven. Če je veljavnost potrdila podaljšana, urad zavarovanja vpiše zaznamek v polje 9 potrdila o zavarovanju oziroma v polje 8 potrdila o opustitvi zavarovanja.
90. Če se je vložnik zahtevka zavezal, da bo vse tranzitne deklaracije vlagal pri določenem uradu odhoda, se naziv tega urada vpiše z velikimi tiskanimi črkami v polje 8 potrdila o splošnem zavarovanju oziroma polje 7 potrdila o opustitvi zavarovanja.
91. Od dneva začetka veljavnosti preklica ali razveljavitve splošnega zavarovanja oziroma opustitve zavarovanja v tranzitu se nobeno potrdilo ne sme uporabljati za dajanje blaga v postopek tranzita Unije. Imetnik postopka mora potrdilo nemudoma vrniti uradu zavarovanja. Podatki o vseh preklicanih potrdilih o zavarovanju (tujih in slovenskih) se nahajajo v aplikaciji SMS. Potrdila, navedena v tem seznamu, se ne smejo sprejeti. Podatke o potrdilih TC31 in TC33, ki še niso bila vrnjena ali ki so bila prijavljena kot izgubljena, ukradena ali ponarejena, URI sporoči nacionalni kontaktni točki. Nacionalna kontaktna točka obvesti o tem Evropsko komisijo.
92. Ob izdaji potrdila o splošnem zavarovanju (opustitvi zavarovanja) ali kadar koli v času njegove veljavnosti imetnik postopka v skladu s Prilogo 72-04 IU vpiše na zadnjo stran imena oseb, ki jih pooblašča za podpisovanje tranzitnih deklaracij. Vsak vnos vsebuje priimek in ime pooblaščenega osebe in vzorčni podpis, poleg pa mora biti še podpis imetnika postopka. Imetnik postopka lahko neuporabljena polja prečrta. Imetnik postopka lahko takšno pooblastilo kadar koli prekliče. Oseba, katere ime je napisano na hrbtni strani takšnega potrdila, ki se predloži pri uradu odhoda, je pooblaščen zastopnik imetnika postopka.
93. Carinski organi lahko sprejmejo potrdila o zavarovanju tujih imetnikov postopka, vendar morajo vedno preveriti pooblaščenega zastopnika imetnika postopka na hrbtni strani potrdila o zavarovanju.

PONOVNA OCENA (PREHODNO OBDOBJE)

94. Vsa dovoljenja za uporabo skupnega zavarovanja v tranzitu, ki so bila veljavna na dan 1. 5. 2016, ostanejo v veljavi. V skladu s členom 250 DU v povezavi s členom 345 IU je potrebno ta dovoljenja ponovno oceniti do 1. 5. 2019. V tem prehodnem obdobju, do ponovne ocene, se dovoljenja, izdana po stari zakonodaji razumejo oz. uporabljajo v skladu s prilogo 90 DU. Navedeno pomeni, da se dovoljenja, ki še ni bilo ponovno ocenjeno, izvajajo v ustaljeni obliki.

KONČNI DOLOČBI

Prenehanje veljavnosti

95. Z dnem uveljavitve tega navodila prenehajo veljati:
- Navodilo o splošnem zavarovanju in znižanju splošnega zavarovanja v carinskih postopkih, št. 5/2009;
 - Navodilo o skupnem zavarovanju v tranzitnih postopkih, št. 4/2010;
 - Navodilo o zavarovanju morebitnega carinskega dolga, št. 2/2005.

Začetek veljavnosti

96. To navodilo začne veljati 8. 3. 2017.

Številka: 4242-259/2017-1
Datum: 06. 03. 2017

Jana Ahčin,
generalna direktorica

Priloge:

- Priloga 1: Obrazec zahtevka za splošno zavarovanje
- Priloga 1A: Dopolnilni obrazec zahtevka - znižanje 50%
- Priloga 1B: Dopolnilni obrazec zahtevka - znižanje 30%
- Priloga 1C: Dopolnilni obrazec zahtevka - opustitev zavarovanja
- Priloga 2: Tabela preverjanja - opomnik
- Priloga 3: Primeri določitve referenčnega zneska

Objava: intranet, internet